

PÁĎAK-PÁĎAK-PÁĎAK...

ĀšterĀ½, 06 kvĀten 2008

Není to tak dávno, co jsem napsala Ālánek plný poezie o tom, jak na mé okno pĀ™ilétají ptĀ•ci všech druhĀ, velikostí a barev, zobou, co jsem jim nasypala a poskytují mi lepší program neĀ¼ Nova, Prima, ĀCET1, 2 a všechny ostatní tv dohromady. No a Āas oponou trhnul a nastalo jaro.

Dlouho se nĀjak nemohlo rozhodnout, poĀ™ád to bylo takové to "jo" a "ne" - chvíli teplo, chvíli mráz, chvíli sníh, chvíli déšĀ... ale teĀ uĀ¼ je jasno - jaro je koneĀnĀ tady! Na cestĀ z práce a do práce z okna aubusu vidím, jak se krajina v kaĀonu Vltavy mĀní kaĀ¼dým dnem. Co dnem - hodinou! - a k lepšímu. Všechno kvete jak o Ā¼ivot ĀlovĀk nechápe, jak to, Ā¼e si dĀ™ív nevšiml, Ā¼e zelená má tolik odstínĀ.

Jako naschvál mĀ postihl zánĀt dutin. TakĀ¼e poléhávám, dusím se, chrchlám, sypu do sebe prášky, obkládám se obklady, piju Āaje a poctivĀ platím poplatky jak lékaĀ™i tak lékárnám (které - podle mĀ - vydĀlávaly uĀ¼ tak dost). ObĀas se vybiĀuju k tomu, abych vykonala nĀco domácích prací, na které normálnĀ - jsem-li v procesu - nemám ani energii, ani Āas. Tak jsem se rozhodla vyprat deku Fifince (Fifinka je fenka, kĀ™íĀ¼eneĀek velice prokĀ™íĀ¼ený - ovĀáka). Ta deka je dokonce památná. Dostala jsem ji v r. 1987, kdyĀ¼ jsem si brala svého druhého muĀ¼e, od svých kolegyĀ z banky, jako svatební dar. TakĀ¼e má holka odslouĀ¼eno (ta deka), ale poĀ™ád je dobrá, i kdyĀ¼ nic moc representábl. Ale Fifince se na ní spí dobĀ™e. Tak jsem deku vyprala a hodila ji na balkon pĀ™es Ā¼brlení, aby uschla - a najednou koukám - ze všech stran pĀ™ilétají ptĀ•ci: vrabci, kosáci, sýkorky, pĀnkavy a jiní, a škubou z té deky chloupky. KdyĀ¼ uĀ¼ vypadají jako miniaturní ptaĀí dĀdové Mrázové (nebo Svatí Klausové - jak chcete), odlétají budovat hnízdeĀka. Nebe je modré, slunce svítí a ptáci - sobota nesobota - pracují jak diví. Tak jim deku na balkonĀ nechám. Kde by taky co jiného shánĀli. Fifinka nakonec stejnĀ spí v kĀ™esle. Je to pohled pro bohy!!! Vypla jsem tv - pĀ™estoĀ¼e dávali WolfĀ v revír a já se tĀšila, co zas vyvede komisaĀ™ova pubertální dcera Verena - tohle je daleko lepší. Je jaro, ptĀ•ci budují hnízda. PĀ™edstavte si, všechna ta ptĀ•átka, co se pak vyklubou, budou mít v hnízdeĀku mĀkkoučkou chloupky, vonící po prášku na praní, aviváĀ¼i a taky trochu po naší Fifince - neboĀ¼ její vĀnĀ pĀ™ebije všechno. KoĀky zírají, koĀka jménem KoĀanská se jiĀ¼ nĀkolikrát pokusila prorazit okno hlaví, teĀ si dává přibínáĀek, aby zahнала deprese, koĀka jménem Prdlouška leĀ¼í pĀ™itisknuta k parapetu, oĀi jí svítí a tiše si pro sebe pomlaskává "Ā¼aĀ¼aĀ¼aĀ¼a" - nebo moĀ¼ná "pĀ¼akpĀ¼akpĀ¼akpĀ¼ak" - je to nádhera. Slunce svítí, vzduch voní, nebe - to vidíte - a díky tomu, Ā¼e jsem jim v zimĀ nedala zahynouti, odmĀĀuj se mi ptáci tím, Ā¼e mĀ z staré deky - a to ještĀ eko-bio zpĀsobem. TeĀ do mĀ vjela energie - tak pĀjdu do kuchynĀ a umyju nádobí - jarem - je snad jaro - nebo ne? Jak Ā™íkám - sypejte ptĀ•kĀm! Nikdy nevíte, jak vám to vrátí... Alena Puntíková